

போய் விட்டு வந்த களைப்பில் சாப்பிடக்கூட முடியவில்லை. உடம்பெல்லாம் ஓரே அடித்து போட்ட மாதிரி இருந்தது.. பஸ் ஸ்டாப் லிருந்து ரஹிம்கு தத்தி தத்தி நடபை போட்டனே. கதவதை திறந்து ஷா வதை கழட்டிவிட்டு முகம் கூட கழுவவில்லை அப்படியே ஒரு வாரமாக பெருக்காமலிருந்த அறையில் குப்பையோடு குப்பையாய் படுத்துத் தனே. நல்ல தூக்கம். சிலை போன் சத்தம் தூக்கத்தை கலத்தது. ஆன் செய்வதற்குள் ரிங் நின்று விட்டது. மொத்தம் 5 மிஸ்டு கால்கள். ஒன்று வீட்டிலிருந்து

மற்ற நான்கும் சரவணனிடமிருந்து. சரவணன் ஏர்டெல்லில் FM ஆக இருக்கிறார். அதற்கு என்னவோ அவர் விளக்கம் சொன்னாலும் நாங்கள் fraud manager என்று தான் சொல்லுவோம். நானும் சரவணனும் அண்ணாமலையில் பி.எஸ்.சி படித்து கொண்டிருக்கின்றோம். தினமும் இரவு அடிக்கடி போன் பசுவோம். கடந்த சில வாரமாக அவரும் போன் செய்யவில்லை. வலையைப் பளு காரணமாக நானும் போன் செய்யவில்லை. அப்படியே வீட்டிற்கு பசினாலும் பஸ்-ல் போகும் போது தான் பசே வண்டும். அலுவலகத்தில் போன் பசே அனுமதியில்லை. யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே மீண்டும் சரவணன் போன் ஆன் செஇதனே. வணக்கங்க நல்லாயிருக்கீங்களா என ஆரம்பித்து சுமார் 20 நிமிடங்கள் பசியிருப்போம். நாளை காலகை கிண்டி ரயில்வே ஸ்டேசனில் 8.30-8.45 க்குள் சந்திப்பதென முடிவானது. மீண்டும் தூங்க முயற்சித்தனே பசி வயிற்றை கிள்ளியது. லுங்கியை மாற்றி விட்டு ஹோட்டலுக்கு போனனே. எப்போதும் சாப்பிடும் கையேந்தி பவனில் பாத் திரத்த கழுவிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஏரியாவில் எல்லா இடத்திலும் விலை ரொம்ப அதிகம். இங்கு தான் விலை குறைவு. பாக் கட்டை தடவினனே 90 ரூபாய் இருந்தது. இன்னகைக்கு 3-ம் ததேதி 7-ம் ததேதி தான் சம்பளம். திரிந்த எல்லா கிட்டயோம் கையை நீட்டியாச்சு. யோசித்தனே ரெண்டு வாழைப் பழங்களை தின்று விட்டு படுத்துத் தனே. பசி அடங்கவில்லை. தண்ணீர் கணும் தீர்ந்து விட்டது. அதற்கு வறே முப்பது ரூபா தரவண்டும். கவிழ்ந்து படுத்துத் தனே.

செல்லில் அலாரம் அடித்து மணி 6 என்றது. கண்ணெல்லாம் தகதக வனெ எரிந்தது. பத்து நிமிசம் என்றவாறே மீண்டும் படுத்துத் தனே. ஏதோ திடீர் ரெனெ எழுந்தனே. மணியோ 7.30 தலையிலடித்துக்கொண்டே எழுந்து ஓடினனே. குளித்தால் கண்டிப்பாய் நரேமாகும். மகத்த கழுவிக் கொண்டிருந்தா நாளப் போட்ட பிரஸ் மாட்டிக்கொண்டு கிளம்பினனே அவசராவசரமாக. நான் படுத்துக்கிடந்த தனிடத்தில் பாயும், போர்வையும்

சுருண்டு கிடந்தன.ரண்டு வாரமாக இப்படித்தான் சுருண்டு கிடக்கின்றன.அவகைகள் என்ன செய்யும் B.P.O -ல் வலையை செய்யும் என்ன பண்ணு பிச்சகைகாரனுக்கு வாழ்க்கை பட்டதால் குப்பையோடு குப்பையாக இருக்கின்றன .

பஸ் ஸ்டாப்-ல் நின்றனே.மணி இங்கயே 8.00 மலேமும் 15 நிமிடங்கள் நின்றனே.இன்னரேத்தில் 4 ஷரே ஆட்டோக்களும்,2 வள்ளை பரதசேயும்(அதாங்க DELUXE) மலேமும் 5 நிமிடம் போனது.இனியும் காத்திருந்தால் கட்டாது.ஒரு வள்ளையில ஏறினனே.பிக்கெட் வாங்காம இருக்கலாமா? யோசிப்பதற்குள் நடத்துனர் வந்தார்.50 ரூபாயை நீட்டினனே.எல்லாரும் 50,100ன்னு கொடுத்து எங்க போறது என கத்த பதிலுக்கு நானும் கத்தினனே.என்ன செய்யுது.அவர் அரசிடம் பணிபுரியும் அபிமனை. நான் வள்ளைகைகாரனுக்கு சவேகம் புரியும் அபிமனை. நேற்று ஒரு நடத்துனரிடம் பசேயது ஞாபகம் வந்தது.”எங்களுக்கெல்லாம் 8 மணி நேர டியட்டி இல்லலை.இதனை தடவனை ஓட்டணும்.தினமும் 2 மணி 1மணிக் குதான் வீட்டுக்கு போறாம்”.மீண்டும் நடத்துனர் ஒரு பயணியை திட்டிக்கொண்டு வந்தார்.என்ன செய்யுது நாங்கள் அபிமனைகள் எங்களின் வலையை பளுவனை ஏமாந்தவனிடம் தானே காட்ட முடியும். நல்ல பிராபிக் என காதில் சங்குதுவது போல இருந்தது.சுள்ளை மடேட்டில் இறங்கி ஓபினனே தாம்பரம் ரயிலில் சமை கட்டம் கட்டத்தோடு நானும் ஐக்கியமானனே.மணி 8.40 சரவணன் வறே காத்திருப்பார் .

நானும் சரவணனும் சூமார் பிள்ளமோ படித்து 7 வருடம் கழித்து தான் பி.எஸ்.சி. சரேந்திரந்தோம். ரண்டு பரோக்கும் அலுவலகத்தில் பிகிரி மலே பதவி உயர்வுக்கு தவேபட்டது,சரவணன் கூரோம் பட்டையிலிருக்கிறார்..அங்கிருந்து பிரெயின் பின் பஸ்-ல் சாந்தோம் போக வணேட்டும்.சரவணனிடமிருந்து போன் 5 நிமிடத்தில் வரங்க பொய் சொல்லிவிட்டது.15 நிமிடத்தில் கிண்டியிலிறங்கினனே.அதிகம் தடேவில்லை பிக்கெட் கவுண்டர் அருகில் நின்றிருந்தார். நான் கட்டேட்டனே “என்னங்க உடம்பு இளசைச்சுச்சு, வலையிலபெண்டி நிமித்தறாங்க.ஆமா பனைல் இயர்க்கு இன்னும் கிளாஸ் ஆரம்பிக்கவயேில்லை.போன் பண்ணி கட்டாலும் அடுத்த வாரம் வாரம் கது வுடறாணுங்க.போன் வருசமே பரிட்சாஇக்கும் பத்து நாள் முந்தி தானே பரதசே நாயங்க கொடுத்துங்க” பணம் கட்டலனைனா” முடிப்பதற்குள் ரயிலின் சத்தம் கட்டேட்டது. அவர் பஸ்க்காக பறந்தார்.ரயில் வந்தது.. நான் ஏறிய கபேனில் 10 பரே தான் இருந்தார்கள். பக்கத்தில் பபேரை கடன் வாங்கி அதி பார்வையை செலுத்தினனே. மனமோ பணத்துக்காக ஏங்கியது.மீதி 70 ரூப இருக்கு.அப்பட சீசன் பிக்கெட் 7-ததே வரனை இருக்கு..கணக்கு முடியவில்லை.அதற்குள் நானிறங்க வணேட்ட இடம் வந்தது.மணி 9.54. 10 மணிக் கு அலுவலகம் ஓபினனே யாரோ என்ன பாரக்கவில்லை.அவர்களும் ஓபிகொண்டுதானிருக்கிறார்கள் .

சகையுரிதியிடம் செல்ல சலைண்ட்-ல் வதைத்து விட்டு ஒப்படைத்தனே. டோக்கனை

மிக கவனமாக உள்ளே வதைத்தனே. ஏற்கனவே டோக்கனை தொலைத்ததற்காக எத்தனை நாய்களிடம் பச்சை வாங்க வணேபியிருந்தது. என்னமோ இழக்கக்கூடாததை இழந்தது போல களேவி கட்டார்கள். கழுவத்தில் சங்கிலியை மாட்டிக்கொண்டு (ID CARD) ஸ்வபாபிங் மிசினில் காட்டினனே. சிவப்பு விளக்கையே காட்டியது.. இந்த சனியன் இப்படித்தான் பத்து முறை காட்டினாதான் பச்சை விளக்கை காட்டும். இப்படி இருந்தே மாசத்தில் 7 நாள் வரவில்லை என்று கணக்கு காட்டும்..

பேரபி கிரீன் வாங்கி உள்ளே போனனே. எங்கள் அலுவலகத்தில் என் டீம் மிகச் சிறியது மொத்தம் 5 பேர் தான். நான் சேரும் போது 500 பேர் இருந்தார்கள். இப்போது மொத்தம் 100 தான். போன 3 மாசத்தில் அமெரிக்கா புண்ணியத்தில் 400 பேரையும் வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். இன்றும் நான் தான் முதல் ஆள். பக்கத்து டீம் லீடர் முறைதான். பெருமதமாக சேரில் உட்கார்ந்தனே. சக டீம் ஊழியர்கள் வரிசையை வழக்கம் போல பஸ் கிடக்கலடே. என்றார்கள்.. எங்கள் டீம் லீடர் 1 என்ன 3 மணி நேரம் கட்டலட்டாய் வருவார். யாரும் கடைக்க முடியாது. காரணத்தை விளக்க வணேபிய அவசியமும் இல்லை. இரவு ஷிப்ட் முடிந்து பகல் ஷிப்ட் வரும் போது இயல்பாக பகலில் வலே சலிது இரவில் தங்குவதால் ரொம்ப பகல் ஷிப்டை எதிர்பார்போம். அவர்கள் தவேகைக்கு என்ற படி நாங்கள் இரவு ஷிப்ட்-ல் இருக்கவகை கப்படுவோம். நாங்கள் இன்னாட்டுக்காகவா உழைக்கிறோம்.

அமெரிக்கனுக்கு உழைக்கும் போது அவன் முழிக்கும் போது நாங்களும் முழிக்க வணேபியிருந்தது, உண்மையை சொன்னால் அமெரிக்க வணிகர்கள் எங்களையெனினதிராக கட்ட மதிப்பதில்லை. ஒரு ஜாப் செய்யச் சொல்வார்கள் சிலர் சரியான தகவல்கள் தரமாட்டார்கள். கட்டால் இது கட்டவா புரியாது என்பார்கள். நாங்களாவது பரவாயில்லை கால சண்டரில் வலே சலிவோருக்கு இங்கிலீ சில் “ஆயா, அம்மா” என எத்து விழாத குறை தான்.

காலையில் வலே ஒன்றும் இல்லை இங்கு மாலையே 6 மணி தான் அமெரிக்காவில் காலையே 9 மணி. சனிக்கிழமை செய்யாமல் விட்ட வலேகளைச் செய்து கொண்டிருந்தோம். AC மிக அதிகமாக இருந்தது. மெக்கானிக் அளவு குறைக்கக்கூடாது இது HR ஆர்டர் என்றார். என் டீம் நபருக்கு காயிச்சல் அதிகமாகிக்கொண்டே போனது HR இடம் சொன்னோம். அவர் “மெக்கானிக் வர்ச்சலல்லங்க” AC ரம் டெம்ப்க்கு ஈக் வலா வையுங்க” அப்படி தான் மடேம் இருக்கு. எங்களிடம் திரும்பி சொன்னார் “ரம் டெம்ப்க்கு கீழ் குறைக்க முடியாது கம்ப்யூட்டர் ஹேவ் ஆயிடும்”.

கம்ப்யூட்டரை பற்றி ஒரு வங்காயமும் தரையாத HR கட்டேட்டு நான்
கடும்பாகிபோனேன்.வகைமாக வலேசை செய்ய ACயை விட பிராச்சர்தான் முக்கியம்.
வெப்பத்தில் தான் கம்ப்யூட்டர் வலேசை செய்யும் எனில் எங்களை அடும்பில் கட்ட
உட்கார வைப்பார்கள் நாய்கள். வலேசை செய்யாதவனுக்கு அதிக சம்பளமும், வலேசை
செல்கிறவனுக்கு குறைவான சம்பளமும் தருவார்கள். இது தான் B.P.O.-n நியதி மணி
6.30 பிரகேகிற்கு போன டீம் லீடர் வரவில்லை.எங்களுக்கு தலா 15 நிமிடம் டீம்
லீடர் அப்படியில்லை போனால் 2 மணி நேரம்.எங்களுடைய work ஐ பார்த்து அவர் தான்
ok செய்ய வேண்டும்.clients corrections என உயிரை எடுக்க அதற்கு சரியான விளக்கம்
தராது டீம் லீடர் உயிரை எடுப்பார்.கடையாஇ 8 மணிக் குவந்தார்.சொல்லிவிட்டு
கிளம்பினேன் செல்லை வாங்கி பார்த்தால் 4 மிஸ்டு கால்.ரயில் வேஸ்ட்சேனுக்கு
ஓட்டமும் நடயுமாஇ அல்ல சோர்ந்து போய் மெதுவாய் நடந்தேன்.ரயில் வந்தவுடன்
அதில் உட்கார்ந்தவுடன் அப்பா போன் செய்தார். “ஏண்ட போன் பண்ணினா திருப்பி
செய்ய மாட்டியா ?” இல்லப்ப இப்பத்தான் வலையை விட்டு வந்தேன் என்ற பொய்யை
சொன்னேன்.காசில்லை என சொல்லவில்லை.

ரொம்ப அவமானமாக இருந்தது போன் செய்ய இருந்தது.மதியம் சாப்பாட்டுக்கு 25,
டீக்கு 10 என மொத்தம் 35 ரூபாயாகியிருக்க மீதி 25 இருந்தது.முதலாய் வலேசைக்கு
சேரும் போது பல பரே போல நானும் கனவில் மிதந்தேன்” நல்ல பெரிய
கம்பனி,எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் 5000 மாவது சமீகக் கலாம்.கம்ப்யூட்டர், பைக்
என. நம்மை கனவா காண சொன்ன அப்துல் கலாம்கள் தான் ஏகாதிபத்திய கைலிகள்
என்று.ஒரு வழியில் பணத்தை கொடுத்து பலவழிகளில் பிடுங்கி கொள்கிறார்கள்.தினம்
உணவுக்கு,போக்குவரத்து,வீட்டு வாடகை என எங்கள் பணம் பற்றிக்கொண்டு
கொண்டே வருகிறது..மீண்டும் அதே வளைவை பரதேசியில் ஏறினேன்.”யார் கட்டாங்க
இவனுங்களை இந்த பஸ்.சாதா பஸ் ஐ எல்லாம் தக்கிட்டு

டீலக்ஸ் ஆக்கிட்டாங்க” அறக்கை வரும் போதே ரெண்டு பரோட்டாவை வாங்கி
கொண்டு வந்தேன். வாட்சை கழட்டிவைத்தேன் மணி 9.30.வீட்டுக்காரம்மா வந்தார்
“அடுத்த மாசத்தில் இருந்து 1000 ரூபாய் அதிகமா” பிறகு அவர் என்ன பச்சினார் என
தெரியவில்லை. புரோட்டாவை பிரிக்காமல் முறைத்து பார்த்தேன்.இப்பவே ஆளுக்கு
1800ரூபாய்.வறே இடத்துல போனா 10 மாசம் அட்வான்ஸ் கப்பாணுங்களே”
நினக்கை போதே தலை சுற்றியது.ஒரு உணம்ம மட்டும் புலப்பட்டது இந்த IT

Written by

Wednesday, 19 November 2008 08:21 - Last Updated Wednesday, 19 November 2008 08:31

BPO-ன் நோக்கம் இந்தியாவை வல்லரசாக்கி எங்களை
பிச்சைக் காரராகக் குவதற் கானதென்று.

<http://kalagam.wordpress.com/2008/11/19/bpo-அபிமே-coin/>